

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 20/06/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 163

Bài học hôm qua, Hoà Thượng nhắc, chúng ta có một phần tu trì thì có một phần thành tựu, có mười phần tu trì thì có mười phần thành tựu, nếu chúng ta toàn tâm toàn lực tu trì thì nhất định thành tựu một cách toàn tâm, toàn lực. Chúng ta không có thành tựu là do chúng ta không dụng tâm tu hành, hằng ngày, chúng ta bị tập khí, phiền não dẫn dắt nhưng chúng ta không nhận ra. Chúng ta gần danh thì dính mắc vào danh, chúng ta gần lợi thì dính mắc vào lợi, chúng ta gần thứ gì thì chúng ta dính mắc vào thứ đó. Hôm nay, chúng ta có đạo tâm nhưng ngày mai đạo tâm của chúng ta đã giảm.

Tâm chúng ta diễn biến rất phức tạp nếu chúng ta không cẩn trọng thì sẽ mất đi đạo tâm. Đây là lý do, ngày nay, người học Phật rất đông nhưng người có thành tựu rất ít. Chúng ta không hiểu vì sao chúng ta không có thành tựu nên chúng ta nghi ngờ, phỉ báng và trở thành oan gia của nhà Phật. Nhiều người tin theo tà ma, ngoại đạo vì tà ma, ngoại đạo có thần thông. Chúng ta mất đạo tâm, mất niềm tin với Phật thì chúng ta rất khó có lại pháp thân huê mạng.

Sáng nay, chúng ta nghe câu chuyện của người thợ rèn Hoàng Đạo Thiết là sự nhắc nhở đối với chúng ta, trong vở kịch có câu nói: *“Thân người khó được nay đã được, Phật pháp khó nghe nay đã nghe. Thân này chẳng chịu đời này độ, đời đến đời nào độ thân này!”*. Chúng ta chân thật tu hành thì chúng ta có thành tựu, không ai có thể giúp được chúng ta. Phật Bồ Tát chỉ có thể làm ra tấm gương còn chính chúng ta phải tự dụng công.

Hòa Thượng nói: **“Tài, sắc, danh, thực, thụ, Địa ngục ngục ngũ điều căn”**. Nếu chúng ta dính mắc vào thứ nào trong năm thứ này thì chúng ta cũng sẽ đưa chúng ta vào Địa ngục. Từ lâu, tôi không chú trọng việc ăn ngủ, tôi ăn rất đơn giản. Chúng ta không thích danh thì chúng ta thích tài, chúng ta không thích tài thì chúng ta thích sắc, không thích ăn thì thích ngủ. Từ nhiều đời, nhiều kiếp năm thứ này đã lôi kéo chúng ta vào vòng sanh tử. Chúng ta gần danh lợi thì chúng ta sẽ dính mắc vào danh lợi, hay lợi nhỏ chúng ta không động tâm nhưng lợi lớn thì chúng ta dính mắc.

Hòa Thượng từng nói: **“Năm triệu chúng ta không động tâm thì 50 triệu, 500 triệu, 5 tỷ chúng ta có động tâm không? Giá của chúng ta chỉ đáng 5 triệu thì yêu ma chỉ đưa cho chúng ta đúng 5 triệu”**. Chúng ta phải hoàn toàn miễn nhiễm được với **“tài, sắc, danh, thực, thụ”** thì chúng ta mới cắt được cội gốc của sanh tử. Nếu chúng

ta không miễn nhiễm được thì cội gốc của sinh tử sẽ bám xuống ngày càng sâu chặt. Chúng ta phải ngày ngày học tập, phản tỉnh, gần gũi với thiện tri thức. Thiện tri thức chính là Phật Bồ Tát, Cổ Thánh Tiên Hiền.

Tôi may mắn vì trước đây, tôi dành toàn bộ thời gian để dịch thuật, hiện tại, tôi hỗ trợ mọi người dịch thuật, nên tôi phải đọc, nghe nhiều. Sáng nay, mọi người đã xem vở kịch nói về người thợ rèn Hoàng Đạo Thuyết, vở kịch nhắc nhở chúng ta trong mọi hoàn cảnh chúng ta đều có thể khởi công phu, khởi niệm “**A Di Đà Phật**”. Trong vở kịch, lò rèn của người thợ rèn luôn đỏ lửa, người thợ rèn cho thanh sắt vào lò sau đó lấy ra đập, mỗi lần ông giơ búa lên hay hạ búa xuống thì ông niệm một lần câu “**A Di Đà Phật**”.

Hằng ngày, chúng ta rất ít khi khởi được câu “**A Di Đà Phật**”, mà chúng ta luôn khởi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Chúng ta muốn đề khởi được câu Phật hiệu thì

chúng ta phải huân tập một cách dài lâu, chúng ta gần gũi Thầy tốt, bạn lành. Hiện tại, hằng ngày, chúng ta nên đọc, nghe các bài giảng của Hòa Thượng. Gần đây, ở nhà, tôi luôn mở bộ đĩa “**Tịnh Độ Đại Kinh**” nhưng tôi mở để quý thân nghe còn tôi không chuyên tâm nghe, tâm tôi vẫn vọng động. Sự nhiếp tâm của chúng ta với câu Phật hiệu rất yếu, chúng ta thường nhiếp vọng tưởng, phân biệt, chấp trước.

Chúng ta không thể xem thường việc vượt thoát sinh tử. Hằng ngày, chúng ta phải quán niệm thế giới Tây Phương Cực Lạc, quán niệm Phật A Di Đà, quán niệm rằng thế giới Ta Bà này đầy khổ đau, chúng ta phải “*yếm ly Ta Bà, hân cầu Cực Lạc*”. Ở thế gian, chúng ta tận tâm tận lực làm vì người nhưng tâm chúng ta không dính mắc. Hòa Thượng dạy chúng ta: “**Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức**”. Hòa Thượng cũng nói: “**Trong vòm trời này nhân quả không sót lọt một mảy trần**”. Chúng ta làm một việc tốt hay một việc xấu thì công đức, phước báu, tội nghiệp của chúng ta cũng không sót lọt. Người thật làm, thật vì người khác lo nghĩ thì sẽ có người khác lo cho họ.

Khi Hòa Thượng còn trẻ, Ngài sống tha phương cầu thực, Ngài có duyên gặp được Phật pháp, gặp được Thầy tốt, bạn lành, những người Thầy đạo cao, đức trọng, từ đó, Ngài đã thay đổi được hoàn toàn vận mệnh, trở thành người có phước báu, có tuổi thọ. Cả cuộc đời, Ngài không lo nghĩ cho mình mà chỉ lo nghĩ cho chúng sanh. Ngài luôn nghĩ đến việc, làm thế nào để người sau có thể kế thừa, tiếp nối sự nghiệp hoàng truyền giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. Ngài làm mọi việc với tinh thần “*vô ngã vị tha*” của nhà Phật nên tất cả các tôn giáo đều kính trọng Ngài. Trên “**Kinh Hoa Nghiêm**” nói: “**Ta là tất cả chúng sanh, tất cả chúng sanh là ta**”. Phật Bồ Tát luôn vì chúng sanh mà lo nghĩ. Người thế gian cho rằng, nếu họ làm vì người khác thì ai sẽ làm vì họ. Nhiều người thắc mắc không hiểu vì sao chúng ta trồng rau, làm đậu chỉ để tặng.

Thầy Thái từng nói: “*Khi chúng ta dạy học trò, nếu học trò không nghe thì chúng ta đừng phiền não, Thích Ca Mâu Ni Phật đã đến thế gian 8000 lần để dạy chúng ta mà chúng ta đã tốt chưa!*”. Ngài dùng mọi phương tiện giúp chúng sanh giác ngộ nhưng chúng ta vẫn chưa giác ngộ, chưa nghe lời. Chúng ta dạy học trò một vài ngày mà chúng ta muốn học trò nghe lời ngay thì chúng ta đã sai rồi! Thí dụ này của Thầy Thái Lễ Húc khiến chúng ta giật mình phản tỉnh! Chúng ta gặp được Phật pháp là nhờ duyên kiếp từ nhiều đời.

Phật dạy chúng ta: “***Bồ thí tiền tài thì sẽ có tiền tài***”. Chúng ta bồ thí tiền tài thì mọi sự mọi việc của chúng ta hanh thông, chúng ta khởi “*tự tư tự lợi*” thì mọi việc sẽ bị tắc nghẽn. Thí dụ, một dòng nước đang chảy nếu có một hòn đá chặn dòng nước thì dòng nước sẽ bị tắc nghẽn trở thành nước ao tù, bị hôi thối. Nếu dòng nước không bị chặn thì dòng nước càng chảy sẽ càng tươi nhuận, dòng nước sau chảy mạnh mẽ hơn dòng nước trước. Đạo lý này, những người tu hành nhiều năm cũng không dám tin! Chúng ta có thể tin vì Hòa Thượng đã làm ra tấm gương cho chúng ta thấy, chúng ta tin Hòa Thượng nên chúng ta cố gắng làm theo Ngài, hiện tại, việc làm của chúng ta chưa lưu xuất từ tự nhiên. Hằng ngày, ngoài việc trồng rau, nhổ cỏ, tưới cây, tôi vẫn có thể quán xuyên được những việc mọi người trong hệ thống đang làm. Chúng ta càng làm thì chúng ta cần thể hội được đạo lý, chúng ta càng thể hội đạo lý thì chúng ta sẽ càng làm một cách mạnh mẽ.

Hòa Thượng nói: “***Pháp sư Đàm Hư nói cả đời Ngài chính mắt thấy người tự tại ra đi, biết trước giờ ra đi hơn 20 người, nghe nói thì rất nhiều***”. Người tu hành pháp môn Tịnh Độ đã vãng sanh rất nhiều. Chúng ta không thể niệm Phật thành khối, tiêu diệt được phiền não vì niệm lực của niệm Phật rất yếu. Thời gian chúng ta niệm Phật rất ít, niệm lực của niệm Phật giống như nước ở trong chum, niệm lực của vọng tưởng nhiều giống như nước biển. Hằng ngày, vọng tưởng của tôi vẫn cuộn cuộn, chúng ta tìm cách để không khởi vọng tưởng cũng giống như chúng ta dùng hòn đá chặn dòng nước, nước sẽ bắn tung ra ngoài.

Sáng nay, khi tôi lạy Phật, tôi lạy được 10 lạy thì tôi mới nhận ra là tôi vẫn đang khởi vọng tưởng. Thân tôi lạy Phật, miệng tôi đếm số lần niệm Phật, nếu đếm nhầm thì tôi đếm lại từ đầu vậy mà tôi vẫn khởi vọng tưởng. Tổ Sư Đại Đức luôn giữ chặt câu “***A Di Đà Phật***”, mỗi ngày các Ngài niệm hàng chục ngàn câu danh hiệu Phật, đây là cách các Ngài tăng niệm lực của câu Phật hiệu, giảm niệm lực của vọng tưởng.

Ngày trước, khi mọi người không cho Hòa Thượng Hải Hiền lạy Phật, niệm Phật thì Ngài thức dậy sớm để lạy Phật. Khi Ngài đi làm việc đồng áng thì tâm Ngài vẫn niệm Phật. Ngài đã khai khẩn hàng trăm hecta đất, trồng trọt được rất nhiều ngũ cốc, thân Ngài làm việc, tâm Ngài niệm Phật trong suốt 92 năm. Mỗi ngày, chúng ta niệm được một vài câu Phật hiệu mà chúng ta đã muốn mình không khởi vọng tưởng. Chúng ta làm mọi việc không đến nơi đến chốn nên chúng ta không có thành tựu.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta tu hành có thành tựu hay không là ở chỗ chúng ta dụng tâm nhiều hay ít. Chúng ta dụng tâm một phần thì chúng ta có thành tựu một phần, chúng ta dụng tâm mười phần thì chúng ta có thành tựu mười phần**”. Trong đời nhân xử thế, hành động tạo tác cũng vậy, chúng ta dụng tâm mười phần thì chúng ta sẽ có mười phần thành tựu.

Tôi đã dậy sớm học tập gần 2000 buổi mà chưa trễ một phút nào, chúng ta khắc ý để làm thì chúng ta sẽ làm được. Hôm trước tôi nói, tôi sẽ viết 1000 câu “**A Di Đà Phật**” bằng tiếng Hán, tôi đã viết được gần 200 câu, tôi quyết tâm không gián đoạn thì tôi sẽ làm được. Nếu mỗi ngày tôi viết một tờ thì tôi sẽ cần 1000 ngày, nếu mỗi ngày tôi viết hai tờ thì tôi sẽ cần 500 ngày, nếu mỗi ngày tôi viết ba tờ thì thời gian sẽ được rút ngắn. Tất cả đều do chúng ta dụng tâm, chúng ta không cần đi ngưỡng mộ người khác.

Chúng ta quan sát tổ kiến, những con kiến tìm kiếm, khuân vác thức ăn suốt ngày đêm, chúng ta cần cù, siêng năng như con kiến thì chúng ta sẽ làm được mọi việc. Chúng ta làm những việc nhỏ, tầm thường trong một thời gian dài thì những việc đó sẽ trở thành phi thường. Tôi đã viết chữ “**A Di Đà Phật**” khoảng sáu tháng và xếp các cuộn giấy ngay ngắn, kết quả này không phải tự nhiên có, đây là kết quả của sự lao động, khắc chế tập khí, phiền não của tôi. Trong tu hành và trong mọi sự, mọi việc đều phải vậy, chúng ta không dụng công thì chúng ta không thể có thành tựu.

Người thế gian chỉ ngưỡng mộ người khác, chúng ta ngưỡng mộ người thợ rèn Hoàng Đạo Thiết vì ông sống trong nghèo khó mà ông có thể thành tựu, cuộc sống của chúng ta thanh thoi nhưng chúng ta không có thành tựu. Có người hỏi tôi, làm thế nào có thể viết chữ đẹp, chúng ta viết 1000 lần thì chữ của chúng ta sẽ đẹp. Chúng ta làm một việc, việc chưa đạt thì chúng ta làm đi làm lại, nhất định chúng ta sẽ thành công.

Phật dạy, trước tiên là chúng ta “*tin tự*”, chúng ta tin chính mình. Chúng ta tin chính mình có thể làm được thì chúng ta mới cố gắng làm. Chúng ta không tin mình, chúng ta cho rằng mình không thể làm được thì chúng ta sẽ không thể làm được. Chúng ta “*tin tự*”, rồi mới “*tin tha*”, tin vào Phật Bồ Tát, Cổ Thánh Tiên Hiền.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nói với chúng ta, Hòa Thượng Hải Hiền đã tự tại vãng sanh lưu lại toàn thân xá lợi, chúng ta có thể xem video ghi lại diễn biến, quá trình Ngài vãng sanh, quá trình mọi người mở tháp sau 6 năm 100 ngày. Thân Ngài được đựng trong một chiếc chum, sau khi, mọi người mở tháp thân Ngài vẫn còn nguyên vẹn, không thối rữa, Ngài đã vãng sanh lưu lại thân kim cang bất hoại, đây là định lực của người niệm Phật thành khối, khoa học cũng không thể chứng minh.

Ở Việt Nam có hai vị sư ở chùa Đậu, tỉnh Hưng Yên đã vãng sanh lưu lại toàn thân xá lợi. Sau khi tôi dịch xong đĩa về Hòa Thượng Hải Hiền thì tay tôi không

sử dụng máy vi tính được nữa, tấm gương của Ngài cho chúng ta niềm tin vào pháp môn niệm Phật. Hôm nay, chúng ta xem video câu chuyện về người thợ rèn tự tại vãng sanh, tấm gương của ông nhắc chúng ta tinh tấn hơn trong việc tu tập, Hiện tại, sau 10 năm tạm dừng, tôi cũng đang bắt đầu lại việc dịch thuật, sắp tới, chúng ta cũng sẽ chuyển 350 tấm gương đức hạnh làm thành sách nói để tặng mọi người.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!